

ע"פ 7236/09/15 - דוד סבג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 7236-09-15 דוד סבג נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	דוד סבג
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על הרשעת המערער בבית משפט קמא במסגרת תיק תעבורה 4477-08-14 מיום 15.7.15 במסגרתה הרשיע את המערער בביצוע עבירה, נהיגה בכביש חד סטרי בכיוון הפוך לכיוון המותר, בניגוד לתקנה 37 לתקנות התעבורה.

בנימוקי הערעור מציין המערער, כי בית משפט קמא התעלם מעדות שקר של עד התביעה, שהעיד כי המערער נסע כ-100 מטר בנתיב הנגדי, אך כל הקטע הכביש אינו עולה על 40 מטר, ובפועל המערער נסע כ-5 מטר.

בית משפט קמא, כשהבין שעדות השוטר רעועה, התיר לזמן את הפקח, שמשום מה לא נמצא.

בית משפט קמא התעלם מהנסיבות שהובילו את המערער להתקדם אט אט אל השוטרים לקבלת הנחיות. מדובר בנתיב שחסום על ידי שער ללא שום עזר מכון המורה אחרת, למעט תמרור קבוע שמתבטל בעצם סגירת השער. מדובר בשעת ערב, אין תנועה, כביש דו מסלולי המאפשר מעבר כלי רכב משני הכיוונים, לא קיימת סכנה ובסיטואציה זו נתקלים מדי יום.

עוד נטען כי בית משפט קמא התעלם מהעובדה שאין היגיון בביצוע העבירה מול עיני השוטרים.

בנסיבות אלה יש לקבל הערעור ולזכות המערער.

באת כוח המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור. מדובר במהימנות. בית המשפט קיבל ומצא את עדות השוטר כמהימנה. גם על פי גרסת המערער, נסע בכיוון הנגדי. מציגה רישום תעבורתי.

לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

על פי העובדות, המערער קיבל הודעת תשלום קנס בה נטען כי המערער נהג רכבו בכביש חד סטרי בכיוון הפוך לכיוון המותר באותו כביש.

המערער ביקש להישפט, נשמעו ראיות. מטעם התביעה העיד השוטר רס"ב יונתן סלומון (עד תביעה 1), עד זה ערך את הודעת תשלום הקנס (1/ת) וכתב מזכר המפרט נסיבות העבירה (2/ת).

עולה מעדות עד תביעה 1, כי במסגרת טיפול בתאונת דרכים בעיר שוהם, בצומת רחוב מודיעים עם כביש גישה לבית עריף, סגר את מחסום היציאה משוהם כדי למנוע הגעת רכבים לצומת. עוד ציין עד תביעה 1, כי במקום מצוי שלט המורה לנהגים המבקשים לצאת מהישוב, לצאת מהיציאה הראשית בשעה שהמחסום סגור. כמו כן צוין על ידי עד תביעה 1, כי כניסת הרכבים לשוהם הייתה פתוחה.

מדובר ברחוב מופרד לשני נתיבים נגדיים ובאמצע אי תנועה בנוי.

לפי עדות עד זה, המערער הגיע מכיוון העיר שוהם אל כיוון המחסום, ומשנכח כי מדובר במחסום סגור, עבר לנתיב הנסיעה הנגדי. עד תביעה 1 ביקש את המערער לחזור על עקבותיו, אך המערער נעמד והתנה את הזזת רכבו בהחזרת רישיון הנהיגה לידי.

המערער העיד, הגיש מטעמו נ/1 ו-2/נ, בהם משורטט מהלך נסיעתו עד שנעצר והעריך את המרחק במספר מטרים בודדים, לא יותר מ-10 מטר. במסגרת עדותו טען, כי יחס עד התביעה אליו היה משפיל ומעליב והאחרון סרב להחזיר לו את רישיון הנהיגה.

קבע בית משפט קמא לאחר שהזהיר עצמו כי עדות יחיד לפניו וקיבל עדות עד תביעה 1, ובית המשפט בערכאת הערעור לא יתערב בקביעת מהימנות, אלא במקרים נדירים ומיוחדים, שאין מקרה זה נמנה עליהם.

תקנה 37 לתקנות התעבורה מורה: "לא ינהג אדם רכב בכל קטע של כביש חד סטרי, בכיוון הפוך לכיוון המותר באותו כביש".

המערער הודה בבית משפט קמא, בשעה שהעיד, כי נסע מרחק של כ-5 - 10 מטרים בלבד.

המערער, בבית משפט זה, במסגרת הערעור, טען בסעיף 1 להודעת הערעור "בפועל זחלתי כ-5 מטר", מכאן שדי בהודאת המערער כי נסע בניגוד לכיוון המותר באותו כביש, גם אם מרחק הנסיעה היה קצר ביותר, הרי שביצע העבירה המיוחסת לו, ההרשעה שנתן בית משפט קמא כדין, ומטעם זה בלבד דין הערעור להידחות.

לסיכום אני קובעת כי הערעור נדחה.

המערער ישלם הקנס המקורי שהוטל עליו בבית משפט קמא בתוך 30 יום מהיום.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ו, 02 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה